

TOT DE
Rachel Renée Russell

Însemnările unei puștoaice 1: Povestiri dintr-o viață nu chiar atât de fabuloasă

Însemnările unei puștoaice 2: Povestirile unei tipă de găscă nu chiar atât de populare

Însemnările unei puștoaice 3: Povestirile unui pop star nu chiar atât de talentat

Însemnările unei puștoaice 4: Povestirile unei Printese a Ghetii nu chiar atât de grățioase

Însemnările unei puștoaice 5: Povestirile unei Domnișoare Atotștiutoare nu chiar atât de istete

Însemnările unei puștoaice 6: Povestirile unei cuceritoare nu chiar atât de fericite

Însemnările unei puștoaice 7: Povestirile unei dive TV nu chiar atât de strălucitoare

Însemnările unei puștoaice 8: Povestirile cu un final nu chiar atât de fericit

Însemnările unei puștoaice 9: Povestirile unei fete fitoase nu chiar atât de tocilare

Însemnările unei puștoaice 10: Povestirile unei îngrijitoare de animale nu chiar atât de perfecte

Însemnările unei puștoaice 11: Povestirile unei rivalități nu chiar atât de prietenoase

Însemnările unei puștoaice 12: Povestirile unei catastrofe amoroase nu chiar atât de secrete

Rachel Renée Russell

Însemnările unei **PUȘTOAICE**

ARTHUR

Fii cei mele Nikki, care a încercat din răsputeri să fie o mică furnicuță într-un mușuroi, în timp ce ea era de fapt un minunat fluturas.

Această carte este o lucrare de ficțiune. Orice referire la evenimente istorice, persoane sau locuri care există în realitate este făcută în mod fictiv. Alte nume, personaje, locuri și evenimente sunt produsul imaginatiei autoarei, iar orice asemănare cu evenimente, locuri sau persoane reale este pur întâmplătoare.

Traducere din limba engleză: Matei Sâmihițan

Redactor: Georgiana Părăsciv

Corector: Andra Cărbunaru

Tehnoredactor: Cornel Drăghia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RUSSELL, RACHEL RENÉE

Însemnările unei puștoaice / Rachel Renée Russell;
trad. de Matei Sâmihițan. – București: Editura Arthur, 2019

ISBN 978-606-788-541-5

I. Sâmihițan, Matei (trad.)
021.III(73)-93-34=135.1

DORK DIARIES. Tales from a Not-So-Fabulous Life, Rachel Renée Russell
Copyright © 2009 by Rachel Renée Russell

Design: Lisa Vega; Text: Skippy Sharp

© Editura Arthur, 2019

Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial ART.

MULTUMIRI

Aș vrea să le mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat să-mi împlinesc visul:

Liesa Abrams, extraordinarul meu editor, pentru pasiunea și dragostea pentru acest proiect, la fel de mari ca ale mele.

Lisa Vega, formidabilul director artistic, pentru ochiul ei atent și pentru răbdarea nesfârșită.

Daniel Lazar de la Casa Scriitorilor, agentul meu minunat care nu doarme NICIODATĂ. Îți mulțumesc pentru intuiția pe care ai avut-o privind potentialul acestei cărți atunci când erau doar câteva zeci de pagini despre o fată ciudată și bunica ei de poveste. De asemenea, agenților mei Maja Nikolic, Cecilia de la Campa și Angharad Kowal de la Casa Scriitorilor, care se ocupă de copyrightul pentru autori străini.

Nikki Russell și Leisl Adams, talentații mei ilustratori, a căror muncă asiduă a făcut posibilă apariția cărții la timp.

Doris Edwards, mama mea, pentru că a fost alături de mine la bine și la greu și pentru că m-a susținut întotdeauna, spunându-mi că serisul meu e amuzant, chiar dacă uneori nu era așa.

Fiicelor mele, Erin și Nikki Russell, pentru dragostea și încurajările lor.

Arianna Robinson, Mikayla Robinson și Sydney James, nepoatele mele adolescente, pentru că au fost cei mai dulci, extraordinari și, uneori, brutal de sinceri parteneri critici pe care un autor și-i poate dori.

SÂMBĂTĂ, 31 AUGUST

Câteodată stau și mă gândesc dacă mamei mele îI FUNCTIONEAZĂ CREIERUL. Apoi sunt zile când sunt sigură că nu-i funcționează.

Că astăzi, de exemplu.

Cearta a început dimineață, când am întrebat-o întâmplător dacă-mi poate cumpăra un iPhone din ăla nou și cool care face aproape orice. Consideram că este un lucru vital, probabil al doilea ca importanță după oxigen.

Ce altă cale mai bună de a-mi găsi un loc în grupul DCP (Drăguță, Cool & Populară) de la noua mea școală particulară, Școala Generală Westchester, decât să le uimesc pe fete cu un nou telefon super?

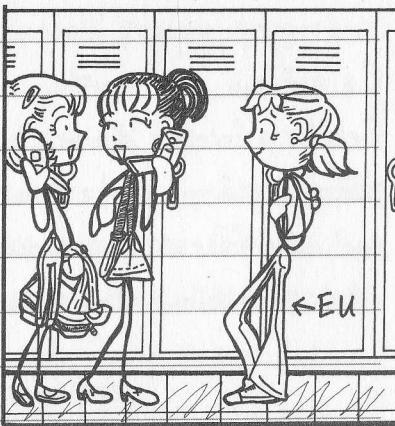
Anul trecut s-a dovedit că eram SINGURA elevă din ÎNTREAGA școală care nu avea unul 😞. Așa că am cumpărat unul mai vechi, la mâna a doua și superieftin de pe eBay.

Era mai mare decât ce voiam, dar m-am gândit că nu pot da gres, iar prețul redus, de numai 12.99

dolari, era foarte convenabil.

Mi-am pus telefonul în dulap și am răspândit vestea că oricine mă poate contacta acum pentru cele mai „Juicy” bârfe pe NOUL meu telefon! Apoi am numărat minutele până când viața mea socială avea să înceapă.

M-am neliniștit când două fete din grupul DCP s-au îndreptat spre mine, vorbind la telefoanele lor mobile.

Au venit chiar lângă dulapul meu și păreau superprietenoase. Apoi m-au invitat să luăm prânzul și am răspuns ceva de genul: „Hmm... OK!” Dar, în sinea mea, sărcam în sus și în jos, făcând „dansul fericirii” al lui Snoopy.

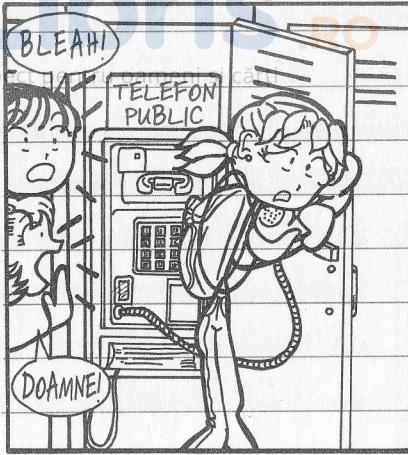
Apoi lucrurile au luat-o razna. Mi-au zis că au auzit despre noul meu telefon mobil de 600 de dolari, cu design Juicy Couture, și că toată lumea (adică restul grupului DCP) abia așteaptă să-l vadă.

Mă pregăteam să le explic că spusesem „bârfe „Juicy” pe noul meu telefon”, NU „noi bârfe pe telefonul meu Juicy”, dar nu am apucat pentru că, din păcate, a început să-mi sună telefonul. Anormal de tare. Încercam din răsputeri să-l ignor, dar amândouă fetele din DCP se holbau la mine, ca și cum ar fi zis: „Păi, ce faci, n-ai de gând să răspunzi?!”

Evident că nu voi să răspund, pentru că presupun că vor fi cam dezamăgite văzându-mi telefonul.

Așa că stăteam pur și simplu, rugându-mă ca țărâitul telefonului să înceteze, dar n-a fost asta. Si, în scurt timp, toată lumea de pe corridor se holba la mine.

Până la urmă m-am dat bătută, m-am întors, am deschis dulapul și am răspuns la telefon. În primul rând, pentru a opri acea sonerie ORIBILĂ.

Am zis: „Alo? Hmm... îmi pare rău. Ati gresit numărul.”

Si când m-am întors, cele două fete din DCP alergau de-a lungul holului tipând: „Fă-l să dispară! Fă-l să dispară!”

Am bănuit că asta înseamnă probabil că NU mai voiau să iau prânzul cu ele, ceea ce era nasol rău.

Cea mai importantă lecție pe care am învățat-o anul trecut a fost că, dacă ai un telefon DEZGUSTĂTOR sau dacă nu ai DELOC, viața ta socială e RUINATĂ. În timp ce hoardele de fete care participă la petreceri mondene UITĂ de obicei să poarte lenjerie intimă, niciuneia nu ar putea să-i lipsească telefonul mobil. De astă o cicăleam pe mama să-mi cumpere un iPhone.

Am încercat să strâng bani ca să-mi cumpăr eu unul, dar era imposibil. și asta mai ales pentru că sunt o artistă și sunt TOTAL OBSEDATA de desen!

E că și când as înnebuni, dacă nu as desena zilnic!

Mi-am cheltuit TOT banii pe cărți de desen, creioane, pixuri, tabere de creație și alte chestii de genul acesta. Hey, sunt pur și simplu LEFTERĂ, că nu pot să-mi iau nici măcar un shake de la McDonald's!

În orice caz, când mama a venit de la mall cu un cadou special de „început-de-an-școlar”, eram aproape sigură că știu despre ce-i vorba.

A turuit încontinuu despre faptul că, mergând la o nouă școală particulară, urma să treacă printr-o „perioadă stresantă, de extraordinară dezvoltare personală” și că unul dintre cele mai bune „mecanisme de adaptare” ar fi să-mi pot „comunica gândurile și sentimentele”.

Eram absolut

EXTAZIATĂ

pentru că, mă gândeam eu, pot comunică cu un

NOU TELEFON!

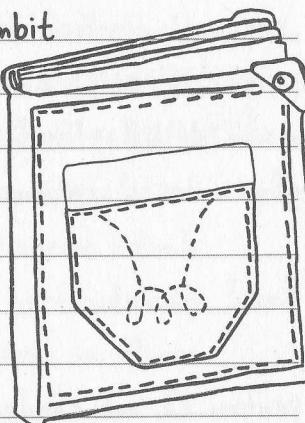
Corect?! ☺

Am cam ignorat ce zicea mama, pentru că **VISAM CU OCHII DESCHIȘI** la toate acele sonerii tari, la muzica și filmele pe care le puteam descărca. Urma să fie **DRAGOSTE LA PRIMA VEDERE!**

Dar după ce mama a terminat în sfârșit micul ei discurs, mi-a zâmbit larg, m-a îmbrățișat și mi-a dat o **CARTE**.

Am deschis-o și am răsfoit-o **NEBUNESTE**, gândindu-mă că poate a ascuns telefonul înăuntru.

Era firesc să fac asta, pentru că în acea perioadă toate reclamele vorbeau despre cel mai subțire model de telefon de pe piată.

Dar, încet-încet, am pricoput că mama NU îmi cumpărase un telefon și că aşa-zisul cadou era o mică și idioată carte! 😞

E vorba despre o **DEZAMĂGIRE** majoră!

Apoi am observat că **TOATE** paginile cărtii erau ALBE.

Gândeam ceva de genul: OH, NU. EA CHIAR A FĂCUT ASTA!

Mama mi-a dat două lucruri: un **JURNAL** și, totodată, dovada de necontestat că **ESTE**, de fapt,

MEDICAL VORBIND, FĂRĂ CREIER!!

Bineînțeles că nimeni nu își mai scrie cele mai intime și adânci sentimente, mariile secrete într-un jurnal! DE CE?!

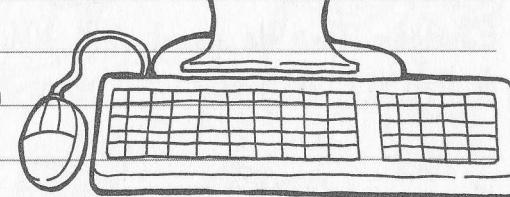
Pentru că dacă o persoană sau două îți află secretele, îți pot ruina complet reputația.

Se presupune că
pozezi aceste lucruri
interesante online pe
BLOGUL tău, astfel
încât MILIOANE de
oameni să le poată
citi!!!

Respect

Doar un MARE
RATAT ar putea fi
prins SCRIND
într-un JURNAL!!

Este CEL MAI oribil cadou pe care l-am primit
vreodată! Îmi venea să urlu
din toti rârunchii:

„Mamă, nu
am nevoie de
o carte
idioată cu
288 de
Pagini albe!!“

AM NEVOIE, în schimb, să le pot „comunică“
prietenilor mei „gândurile și sentimentele“ mele,
folosindu-mi telefonul mobil.

Stai! Ce toată sunt! Tot uit. Nu am niciun prieten.
ÎNCĂ. Dar asta s-ar putea schimba peste noapte și
trebuie să fiu pregătită. Cu un strălucitor telefon nou!

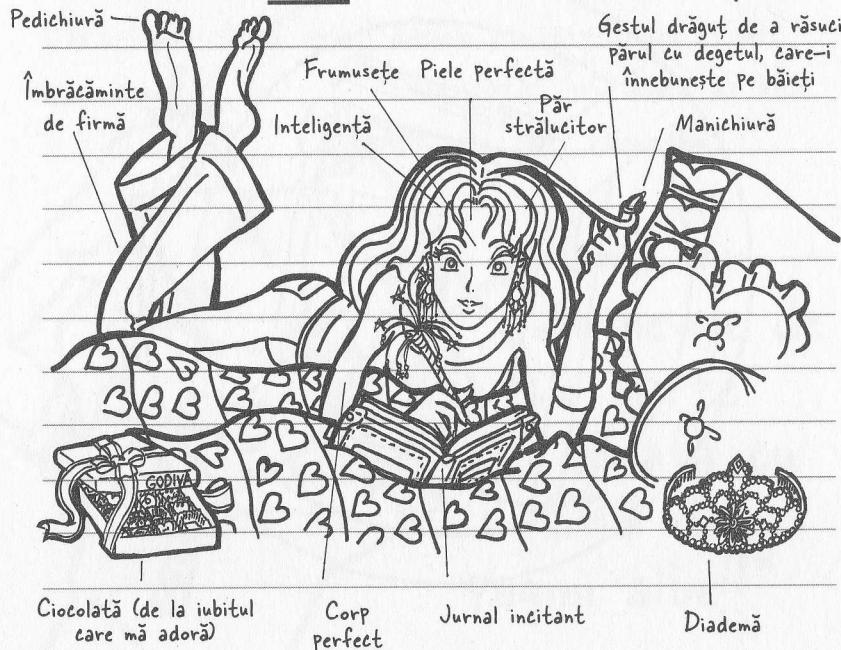
Deocamdată, NU voi mai scrie în acest jurnal.

NICIODATĂ! NICIODATĂ!!

OK. Știu că am zis că nu voi mai scrie niciodată în acest jurnal. Chiar vorbeam serios atunci. Nu sunt deloc genul de fată care să-și ocupe timpul cu un jurnal și o cutie de ciocolată Godiva pentru a scrie o multime de chestii siropoase despre iubitul ideal, despre primul sărut sau despre coplesitoarea NELINIȘTE fată de ÎNFRICOȘĂTOAREA descoperire cum că aș fi o PRINTESEĂ a unui mic principat în care se vorbește franceză și care acum valorează MILIOANE.

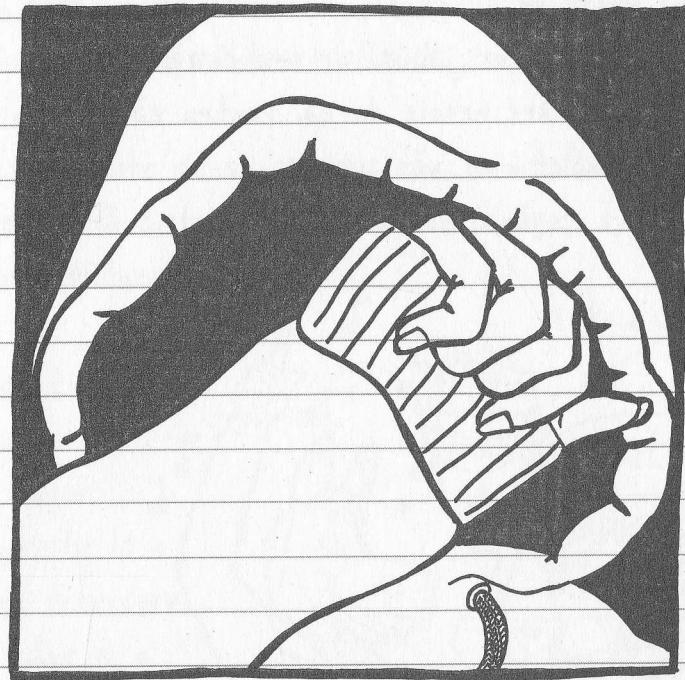
CHIAR NU SUNT EU AȘA!

VIATA MEA E FOARTE NASOALĂ!!

Toată ziua am bântuit în jurul noii mele școli ca un zombie cu gloss pe buze. Nicio persoană nu s-a obosit să mă salută.

ASTA SUNT EU!

MĂ SIMT INVIZIBILĂ
APROAPE TOT TIMPUL!